

1. WPROWADZENIE DO SZKOŁY MODLITWY

Pierwsze spotkanie jest zapowiedzią Szkoły Modlitwy, wyjaśnieniem, na czym ona będzie polegać i zaproszeniem do chętnego w niej uczestnictwa. Myśl ta zostaje wyrażona we wprowadzeniu do Mszy Świętej, jest rozwinięta w homilii, przedstawiona Bogu w modlitwie powszechnej, a w sposób szczególny przeżyta w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu.

Spotkanie parafialnej diakonii modlitwy

Na początku wspólnej drogi potrzebne będzie zapewne wstępne spotkania lub kilka spotkań kapłana, który będzie głównym prowadzącym Parafialną Szkołę Modlitwy z osobami, które będą jego współpracownikami. Zapoznają się oni z treściami zamieszczonymi w pierwszej części niniejszego podręcznika i omawiają sposób przeżywania Szkoły w ich wspólnotach parafialnej.

Po części wprowadzającej następuje część druga, związana z tematem pierwszego spotkania w Szkole Modlitwy. Wskazane jest, aby to było osobne spotkanie, które może mieć następujący przebieg:

Modlitwa.

Odczytanie Ewangelii z niedzieli.

Wprowadzenie w temat (główne myśli homilii) i rozmowa pomagająca lepiej zrozumieć słowa Pana Jezusa.

Odczytanie wezwań modlitwy powszechnej (ewentualna aktualizacja niektórych wezwań) i wybór osób, które te wezwania odczytają na poszczególnych Mszach Świętych (być może na początku będzie to posługa tylko na jednej Eucharystii).

Odczytanie modlitw przeznaczonych na adorację Najświętszego Sakramentu i wybór osób, które odczytają te teksty. Należy zadbać o to, zarówno przy odczytywaniu wezwań modlitwy powszechnej, jak i przy odczytywaniu modlitw podczas adoracji, aby wyznaczone osoby czytały teksty bez pośpiechu i wyraźnie.

Modlitwa o łaskę owocnego przeżycia niedzieli, przede wszystkim o dar otwarcia serc uczestników Eucharystii na ewangeliczne orędzie o modlitwie. Zaleca się odmówienie dziesiątka różańca oraz dokonanie zawierzenia podejmowanej posługi Matce Najświętszej (modlitwa „Pod Twoją obronę” lub akt zawierzenia przygotowany przez kapłana).

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych.

2. *Wprowadzenie.* Bóg w Piśmie Świętym ukazuje człowiekowi drogę do świętości. Stawia wysokie wymagania. Człowiek własnymi siłami nie jest w stanie im podołać. Konieczna jest współpraca z Bogiem, a to oznacza rozwój życia modlitewnego. Nasza modlitwa powinna stawać się coraz bardziej dojrzała.

3. *Potrzeba Szkoły Modlitwy.* Św. Jan Paweł II w liście apostolskim „Novo millennio ineunte” pisał: „Byłoby błędem sądzić, że zwyczajni chrześcijanie mogą się zadowolić modlitwą powierzchowną, która nie jest w stanie wypełnić ich życia. Zwłaszcza w obliczu licznych prób, na jakie wystawiona jest wiara w dzisiejszym świecie, byłiby oni nie tylko chrześcijanami połowicznymi, ale «chrześcijanami w zagrożeniu»” (NMI 34). Kiedy nasza modlitwa jest powierzchowna? W słowach Pana Jezusa znajdujemy takie wyjaśnienie: „Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie” (Mt 15,8). Przede wszystkim chodzi o serce. Ono musi się zaangażować. Bez niego, bez zaangażowania serca, ciągle pozostajemy na powierzchni.

W cytowanym liście Papież pisał, że nasze chrześcijaństwo powinno się wyróżniać „przede wszystkim sztuką modlitwy”. To jest pierwsza i podstawowa umiejętność chrześcijanina: traktować Boga na serio, rozmawiać z Nim, słuchać Go i mówić do Niego. Pierwsze przykazanie brzmi: „Będziesz miłował Boga całym sercem” (Mt 22,37-38). Słowa te odnosimy również do modlitwy. Jest ona sztuką ponad inne sztuki, umiejętnością ponad inne umiejętności, zadaniem ponad inne zadania. Nic więc dziwnego, że św. Jan Paweł II pisze w dalszej części swego listu: „Nasze chrześcijańskie wspólnoty winny zatem stawać się prawdziwymi «szkołami» modlitwy, w której spotkanie z Jezusem nie polega

jedynie na błaganiu Go o pomoc, ale wyraża się też przez dziękczynienie, uwielbienie, adorację, kontemplację, słuchanie, żarliwość uczuć aż po prawdziwe «urzeczenie» serca” (NMI 33).

Wszyscy od dziecka uczymy się modlitwy. Rozwijamy tę umiejętność w kolejnych etapach naszego życia. Przychodząc na niedzielną Eucharystię, uczestnicząc w nabożeństwach, przeżywając rekolekcje i modląc się indywidualnie, odkrywamy znaczenie modlitwy i staramy się o to, aby była ona coraz bardziej dojrzała. Ciągłe jednak czujemy pewien niedosyt. Wiele osób mówi, że opuszcza modlitwę poranną i wieczorną albo że ta modlitwa jest dla nich trudna. Nie osiągają głębi spotkania z Bogiem. Nie udaje się im zaangażować serca na modlitwie.

Stąd propozycja Parafialnej Szkoły Modlitwy. Chcemy w niej powracać do tematu modlitwy bardziej systematycznie. Na tym bowiem polega szkoła. Jest w niej pewien rytm. Nasze spotkania poświęcone temu tematowi będziemy przeżywać w pierwsze niedziele miesiąca. W czasie Mszy Świętej będzie krótka homilia, przybliżająca temat modlitwy, a po zakończeniu celebracji Eucharystii przeżyjemy krótką adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy. Przypomniane zostaną główne myśli homilii, które wprowadzą nas w 2-3 minutową modlitwę w ciszy. Będzie to indywidualna rozmowa każdego z Jezusem. Wspólna refleksja prowadzi nas do tego, abyśmy bardziej zaangażowali serce, abyśmy całym sercem zwrócili się do Tego, który jest naszym Bogiem i Zbawicielem.

4. *Przykład.* W naszym pragnieniu doskonalszej modlitwie umacniamy się przykładem świętych. Wspomnijmy dziś św. Marię Magdalenę oraz bł. Anielę Salawę. Obydwie wniosły się na wyżyny życia modlitewnego, ale ta pierwsza rozpoczynała od całkowitego braku modlitwy, gdyż w pierwszym etapie swego życia była dręczona przez siedem złych duchów, a ta druga była wychowana w bardzo religijnej rodzinie i od dziecka uczyła się modlitwy. Niezależnie od tego, z jakiego stanu ducha człowiek zaczyna, zawsze może wejść na szczyt. Decyduje jedno: zaangażowanie serca. Gdy człowiek lepiej pozna i bardziej pokocha Jezusa, droga stromą ścieżką w górę, przestaje być zbyt męcząca. Jezus daje siły, aby nie ustawać.

5. *Zaproszenie do adoracji.* W dzisiejszej adoracji po Mszy Świętej będziemy powtarzać słowa Apostołów: „Panie, naucz nas modlić się!” (Łk 11,1). Będziemy prosić o ten dar dla wszystkich. Panie, naucz modlić się dzieci, gdyż bez rozmowy z Tobą nie mogą się prawidłowo rozwijać. Panie, naucz modlitwy młodzież, gdyż bez Ciebie łatwo dadzą się zwieść pokusom tego świata. Panie naucz modlić się małżonków i rodziców, gdyż bez modlitwy nie mogą być prawdziwą chrześcijańską rodziną. Panie naucz modlitwy osoby starsze i chore, aby w zjednoczeniu z Tobą dojrzywały do świętości. Nie dopuść, Panie, abyśmy czcili Cię tylko wargami. Naucz nas modlitwy sercem.

Modlitwa powszechna

Do Boga, który słucha głosu swoich dzieci, zanieśmy nasze pokorne prośby.

1. Módlmy się za Kościół święty, aby wszyscy jego członkowie pamiętali o codziennej modlitwie.
2. Módlmy się za pasterzy Kościoła, aby swoim nauczaniem i przykładem prowadzili wiernych na głębię życia modlitewnego.
3. Módlmy się za naszą Ojczyznę, aby pod Bożą opieką rozwijała się w pokoju.
4. Módlmy się za tych, którzy zaniedbują modlitwę, aby odkryli jej wielkość i z radością wrócili do rozmowy z Bogiem.
5. Módlmy się za naszych zmarłych (szczególnie N.), aby zostali oczyszczeni z grzechów i weszli na ucztę życia wiecznego.
6. Módlmy się za nas tu zgromadzonych, aby umieli przeżywać niedzielę jako dzień święty, jako czas spotkania z Bogiem i z ludźmi.

Miłosierny Boże, pochyl się nad nami, grzesznymi, i udziel nam łask, o której z wiarą prosimy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, nasz Zbawicielu, za łaskę uczestnictwa w Eucharystii. Dziękujemy za dar słowa, które do nas skierowałeś, za ofiarę odkupienia, którą dla nas uobecniłeś, za Chleb życia, którym nas nakarmiłeś. Dziękujemy za niedzielę, dzień święty i wszystkie otrzymane od Ciebie łaski. Przyjmij, Panie, nasze dziękczynienie i uwielbienie.

Śpiew, np.: „Twoja cześć chwała”.

L1: Apostołowie prosili Cię z wiarą: „Panie, naucz nas modlić się!” My również o to prosimy. Ty znasz naszą modlitwę, tę poranną i tę wieczorną, tę odmawianą w domu i tę przeżywaną w kościele. Nie zawsze jest ona piękna i godna Ciebie. Jednak, dzięki Twej łasce, mimo słabości i rozproszeń, klękamy przed Tobą, aby być blisko Ciebie i aby z Tobą rozmawiać.

L2: Wsłuchujemy się, Panie, w Twoje słowa: „Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie”. Przyjmujemy Twoje upomnienie. Nie chcemy modlitwy powierzchownej, wypowiedzianej tylko wargami. Prosimy Cię o łaskę modlitwy pełnej wiary i miłości, płynącej z serca, zdolnej przemieniać życie i jednoczyć z Tobą. Prosimy o ten dar dla dzieci i młodzieży, dla małżonków i rodziców, dla osób starszych i chorych. Przyjmij, miłosierny Jezu, wołanie każdego i każdej z nas, które wypowiadamy w ciszy naszych serc.

Modlitwa w ciszy (przynajmniej 2-3 min.).

Kapłan: Dziękujemy Ci, Panie, za dar spotkania z Tobą na Eucharystii i na adoracji. Dziękujemy za każdą chwilę modlitwy, jaką dane nam jest przeżywać w ciągu kolejnych dni tygodnia. Spraw, abyśmy pamiętali, że czas modlitwy jest święty, gdyż jest spotkaniem z Tobą, po trzykroć Świętym Bogiem.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.